

Světlo ve tmách

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás v tento první svátek vánoční, slovy apoštolskými: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha Svatého se všemi námi. Amen

Introit:

12 *Žádná tma pro tebe není temná: noc jako den svítí, temnota je jako světlo.*

13 *Tys to byl, kdo utvořil mé ledví, v životě mé matky jsi mě utkal.*

14 *Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom. (Žalm 139, 12-14)*

Píseň: 294

Modlitba:

Svatý Bože. Žasneme nad zázrakem všech zázraků. Ten velký Bůh si se stal malým dítětem a změnil tím dějiny celého světa. Děkujeme, že Tvá milost stále trvá a vyvyšujeme Tvé jméno nad každé jméno na této zemi. Prosíme, obdaruj nás dnes moudrosti k pochopení Tvého Slova. Naplň naše srdce pokojem a radosti z toho, že si nám poslal Spasitele a Vykupitele. Prosíme vyslyš naše modlitby. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v PJ Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Lukáše v 1 kapitole, od 27-35 verš.

26 *Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret,*

27 *k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria.*

28 *Přistoupil k ní a řekl: „Bud' zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“*

29 *Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená.*

30 *Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha.*

31 *Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.*

32 *Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida.*

33 *Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.“*

34 *Maria řekla andělovi: „Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?“*

35 *Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. (Lk 1, 26–35)*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží Slovo a ve svém srdci jej zachovávají. Amen

Píseň: 278

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše ve 4 kap., v 16 verši. Tam čteme:

„lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo; světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině stínu smrti.“
(Mt 4, 16)

Milí bratři a sestry v Pánu Ježíši Kristu, dnešním tématem budeme sledovat linii, která mluví tajemství světla a tmy.

Přečtený příběh nám sděluje, že existuje někde jakési tmavé pozadí, nějaká země šeré smrti, kde lidé bloudí. Jeden filozof popisuje tuhle tu krajinu jako jeskyni:

„Mluví o skupině lidí přikovaných po celý život řetězy ke stěně té jeskyně, takže mohou vidět pouze prázdnou stěnu proti nim. Tito lidé mohou pozorovat pouze stíny vrhané na prázdnou stěnu. Pro uvězněné lidi představují tyto stíny jedinou skutečnost, kterou jsou schopni vnímat.“

Tahle ta filozofická myšlenka zní skoro jako strašidelná pohádka, nebo možná i horor. A do této krajiny (jeskyně) se má najednou **objevit, zjevit světlo**. Lidem, kteří žijí ve tmě, ve stínu smrti, přichází **Světlo**. V našem biblickém vyprávění je hodně silně vyjádřen **kontrast mezi tmou a světlem**. Určitě jsme slyšeli příběh o stvoření světa. Na začátku panuje chaos a až pak je stvořeno světlo, které vstupuje do tmy. Pak je to egyptská tma, ze které Bůh vyvedl svůj lid. Světlo jako vítězství nad temnotou. Vánoce jako svátky světla. Všude něco svítí a bliká. Na stolech nám plápolají svíčky. Světlo se stalo energií lidstva. Bez něho to už snad ani nejde.

Jenže jak byste popsali světlo slepému člověku? Existuje nějaká daná, pevně stanovená poučka o světle? Co je ve skutečnosti tma a co je světlo v tom duchovním smyslu? Čeho je víc a čeho méně? V jaké tmě se teda nachází lidstvo? A co je to **Světlo**, které uvidí lid sedící v temnotách?

Je to vlastně světlo, které nám umožňuje poznat tmu, v níž se nacházíme. My lidé jsme takový, že si zvykneme na ledacos a začne považovat za normální i to, co normální není. A to je ta tma. Ve tmě jenom tak něco nenajdeme, nevidíme, máme strach. Dokážeme si ublížit, nebo je nám ublíženo. Tma jako nepřítel, zlo, bolest nebo také hřích.

Člověk může žít v duchovní tmě. Neví o světle a tak považuje tmu za normální okolnost. Mnozí lidé žijí opravdu tak, že si svou duchovní tmu ani neuvědomují. Můžeme mít tušení, že něco není v pořádku, ale když nám budou stačit jenom tradice, neboli svátky **opravdové Světlo nevidíme, nepoznáme**. Charakteristickým znakem naší tmy je to, že nás pohlcuje, ovládá. Nutí nás dělat věci, které zůstanou zahalené pod růžkem tajemství. A charakteristický znak světla je to, že nás učí uvědomovat si tmu, v které žijeme. Světlo umožňuje život a dává existenci smysl.

Ve světě je mnoho zla, mnoho tmy, i v nás samých. Každý den se do našeho zorného pole dostávají nové projevy zla. Něco nás zasahuje přímo, dotýká se nás to. Část z toho co se děje ve světě jenom pozorujeme jako diváci. I my sami vkládáme svůj podíl do tohoto světa. Zlo má velkou moc, ale ne dočasnou. Být fascinován silou zla znamená žít v duchovní tmě.

Do této tmy, opovrhnuti a nelásky se **rodí Syn Boží - pravé Světlo**. Nechodil po světě se zavřenýma očima. Viděl všechno zlo, které se nachází ve světě. Znal tmu a její sílu důkladněji, než to známe my dnes. Všiml si nejenom povrchní projevy, ale viděl, jak vypadá zlo ve svých kořenech. **Tma a zlo museli ustoupit před Světlem a Dobrem**. Uprostřed všeho zla, které viděl kolem sebe a které doléhalo i na něj, byl jednoznačně přesvědčen o konečném vítězství **světla, pravdy a lásky**.

S touto vírou vnesl světlo do života mnoha lidí. Kdokoliv tomu uvěřil, tomu začalo svítit světlo, které ani temnota nepohltila. Kdo je naplněn vírou ve vítězství dobra, ten se nedá znechutit překážkami ani žádným nepochopením.

Podívejme se na svůj vlastní život. Kolikrát přijdou na nás chvíle, že se nám zdá tma nepřemožitelnou. Tma pesimismu je nad naše vlastní síly. Mysl a ruce ochabnou, a nám se nechce pouštět k nějaké změně. Změnit naše vychozené koleje, to přináší riziko.

Můžeme si ale i dnes uvědomovat, že možnost takové proměny existuje. Je to slobodným rozhodnutím, co a jak dál. V životě se rozhodujeme o mnoha věcech. Jakou školu studovat, jak děti vychovávat. Vybíráme si životního partnera, určujeme si priority. Také se můžeme rozhodnout pro Krista, On se pro nás rozhodl. A to ne proto, abychom dnes měli Vánoce, dárky, stromečky, ale protože to **Světlo** jsme naléhavě potřebovali.

Do této těžko nesnesitelné tmy přináší Ježíš své světlo a ujišťuje nás, že právě když nás mnozí nenávidí pro spravedlnost, On bude při nás stát a zahrnovat nás láskou.

Kristus se projevuje jako Světlo, které vstupuje do naší tmy. **O věčnosti říkal tak, že lidská srdce nemohla zůstat nedotčena**. Mluvil, že věčnost je v jedinečném smyslu jeho domovem. Bylo by smutné, kdyby jeho světlo věčnosti bylo omezeno pouze na těch několika lidí, se kterými se potkával za svého pozemského působení. Ale není tomu tak i dnes vstupuje a přináší světlo do všech rodin, aby každému z nás osobně zazářil - sám Pán Ježíš Kristus.

Touží nás obdarovat přesvědčením a vnitřní jistotou, že není Bohem zapomenutým a vzdálením. Příležitostným a svátečním. Ale udržuje nás v naději, že dveře budoucnosti nejsou před námi zavřené. **Kristus nabízí své světlo**, nabízí ho v hojné míře, ale nikomu ho nevnučuje. Každý má tolik světla, kolik je ochoten přijmout.

Otroctví hříchu je velká tma v našich životech. Máme vlastní skryté hříchy, které nás ovládají, týrají, trápí, které z nás znovu a znovu dělají své oběti. Možná nám dávají krátké chvíle rozkoše, ale pak za dlouhou dobu vyvolávají smutek nebo i zoufalství. Ve svých jasných chvílích se toužíme stát lidmi **svobodnými od hříchu**. Pevná vůle sice něco dokáže, ale obvykle nepřináší zásadní změnu.

Ježíš nám oznamuje, že On je to Světlo poslané od Boha, svého Otce. Bůh nám posílá svou pomoc, záchranu, harmonii. Nabízí nám odpuštění, pomoc, své království. Nabízí nám **restart** našeho vztahu k sobě samému. Nabízí nám nové brýle, kterými uvidíme svět i lidi kolem nás jinak.

Jediným klíčem, který tento Boží dárek dokáže otevřít, je „**pokání**“, doslova „**změna smýšlení**“. Přiznat si, že potřebuji právě Boží Světlo, abychom poznali naši tmu. Amen

Píseň: 297

Večeře Páně:

Vyznání vin:

Dobrotivý Bože a náš nebeský Otče, předstupujeme před tvou svatou tvář ve jménu Pána Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Spasitele. V upřímné lítosti Ti vyznáváme své viny. Svou neposlušností jsme přestupovali tvůj zákon a svou lehkomyšlností a sobectvím jsme rozmnožili své dluhy vůči Tobě i svým bližním. Víme, že si nezasloužíme nic než tvé odsouzení. Avšak prosíme pro tvého milého Syna Ježíše Krista, kterého si poslal jako světlo k nám, abys nám odpustil naše hříchy. A ze své milosti dej, abychom ti v moci tvého Ducha sloužili v novotě života.

Samému Pánu Bohu, který zná všechna naše myšlení, slova i činy, upřímně se vyznávejme:

1. Vyznáváte, že jste proti Pánu Bohu zhřešili? / Vyznáváte-li, odpovězte: **VYZNÁVAME**.
- vyznávat své hříchy máme, protože věrný jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil naše hříchy a očistil nás ode všech nepravostí.
2. Věříte, že Bůh, Otec nebeský, pro zásluhy svého milého Syna, Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista, se nad vámi smiluje a odpustí vám? /Věříte-li, odpovězte: **VĚŘÍME**.
- věřit ovšem máme, neboť tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný
3. Odpouštíte všem, kdo se proti tobě provinili, nebo ti, jakkoliv ublížili? Odpouštíte-li, odpovězte: **ODPOUŠTÍME**.
- na odpouštění zapomínat nemáme, protože i nám už bylo hodně odpuštěno.

A tak když toto všechno vyznáváte, věříte a odpouštíte s pomocí Boží - přijměte do svých srdcí slovo milosti:

Slovo milosti:

A. Text:

5 Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše.

6 Neboť Bůh, který řekl ‚ze tmy ať zazáří světlo‘, osvítil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově. (2. Kor 4, 5-6)

B. Pozdrav pokoje: „*Podejte si mezi sebou navzájem ruce – na znamení pokoje a odpuštění*“.

C. Apoštolské vyznání víry: *Věřím v Boha Otce...*

Slova ustanovení:

23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“

25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

(1 K 11, 23-26)

Epikléze (modlitba):

Milostivý Bože pohleď na nás a vyslechni naše modlitby. Ke komu bychom šly, Pane, vždyť Ty máš Slova věčného života. Když je v nás tma, kam můžeme jít? Když k naší duši proniká chlad, kam můžeme jít? Když nám čas prokluzuje mezi prsty, kam můžeme jít? Když v nás stoupa neklid a trápí nás, kam můžeme jít? K Tobě chceme jít, náš Bože. Tvá přítomnost, ať je našim světlem a teplem, Tvá blízkost, ať nám přinese pokoj a bezpečí. Amen

Pozvání:

Pojďte, neboť vše je připraveno. Ke Kristovu stolu jsou zváni bez rozdílu církevní příslušnosti všichni, kdo vyznávají Pána Ježíše Krista.

Píseň během vysluhování – 289 (Bohu chvála)/261

- *Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění:

- A. A kde se rozjasní, tam je světlo. Proto je řečeno: Probud' se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus.*
- B. Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!*
- C. Necht' ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha*

Děkovná modlitba:

Bože, náš děkujeme Ti, že nás přijímáš za své děti. Děkujeme Ti, že se můžeme scházet ve Tvém jménu. Tvé skutky si chceme připomínat, Tvé cesty chceme vyhledávat a Tvému Slovu chceme naslouchat. O to vše prosíme v méně Tvého Syna Ježíše Krista. Amen

Píseň: 288

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Pane, věčný a všemohoucí Bože. Prosíme, potěš nás uprostřed těchto dnů. Dej nám sílu k životu a naději. Pomáhej v těžkostech všem, kteří bloudí v tmách. Posiluj nemocné. Pomož hladovým. Povzbud' utlačované. Dej zahlednout světlo pochybujícím. Pane, děkujeme, že smíme doufat.

A společně voláme...

Otče náš....

Posláni:

35 „Ještě jen na malou chvíli je světlo mezi vámi. Dokud máte světlo, neustávejte v cestě, aby vás nepřekvapila tma; kdo chodí ve tmě, neví, kam jde.

36 Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste se stali syny světla.“! (J 12, 35-36)

Požehnání:

23 Pokoj bratřím i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

24 Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista. (Ef 6, 23-24)

Píseň: 299